

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นวิจัยเชิงพรรณนา มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาวิัฒนาการของระบบบำนาญประดิษฐ์พื้นบ้านภาคใต้ แนวคิดและองค์ประกอบด้านวิธีแสดง การแต่งกาย วงศ์ตระ เเพลงประกอบตลอดจนอุปกรณ์ประกอบการแสดง รวมทั้งแนวทางการพัฒนาระบบบำนาญประดิษฐ์พื้นบ้านภาคใต้ วิธีดำเนินการวิจัย มีขั้นตอนดังนี้ คือ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. เอกสาร ตำรา วารสาร บทความทางวิชาการ หนังสือที่เขียนโดยผู้เชี่ยวชาญการแสดงศิลปินพันธ์ วิทยานิพนธ์ ผลงานการประดิษฐ์ท่ารำของสถาบันราชภัฏภาคใต้ 5 แห่ง จำนวน 40 รายการ

กลุ่มตัวอย่าง

ดำเนินการสุ่มตัวอย่างดังนี้ คือ

1. อาจารย์สถาบันราชภัฏภาคใต้ หัวหน้าภาควิชาหรือประธานโปรแกรมวิชา สังกัดภาควิชานาฏศิลป์หรือโปรแกรมนาฏศิลป์และการละครบ ซึ่งมีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 15 ปี จำนวน 5 คน

2. อาจารย์ผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับนาฏศิลป์ในสถาบันอุดมศึกษา นักศึกษาและประธานศึกษา ซึ่งมีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 15 คน โดยคัดเลือก 5 จังหวัดภาคใต้ ที่ตั้งสถาบันราชภัฏ

3. ศิลปินการแสดงพื้นบ้านภาคใต้ มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 5 คน โดยคัดเลือกจากศิลปินด้านดนตรีและการแสดงในจังหวัดภาคใต้

4. ผู้เชี่ยวชาญด้านจัดการแสดง มีธุรกิจรับจัดการแสดง ให้เช่าชุดการแสดง สอนการแสดงเป็นชุด ๆ มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 5 คน โดยการคัดเลือกจากจังหวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว คือจังหวัดภูเก็ตและจังหวัดสงขลา

เครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แบบสำรวจเอกสาร
2. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

วิธีการสร้างเครื่องมือ

ดำเนินการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา บทความทางวิชาการ งานวิจัย หนังสือที่เขียนโดยผู้เชี่ยวชาญ
2. สร้างแบบสำรวจเอกสาร ซึ่งมีลักษณะดังนี้

แบบสำรวจเอกสาร มีลักษณะเป็นข้อคำถาม เพื่อสำรวจผลงานระบ้านภูมิปัจจุบัน ที่พื้นบ้านภาคใต้ของนักศึกษาและอาจารย์ โดยผู้ดูดลองข้อคำถามนี้ค่าคะแนนนี้จะบ่งบอกว่าเป็นหัวหน้าภาควิชาหรือประธานโปรแกรมวิชา เป็นข้อมูลนำมาประกอบการวิจัย ข้อมูลทั้งหมดมี 5 ตอน แต่ละตอนประกอบด้วย

- 2.1 ชื่อ - สกุล
- 2.2 สถานบัน
- 2.3 โปรแกรมวิชา
- 2.4 ตำแหน่งบริหาร
- 2.5 ชื่อผลงาน
 - 2.5.1 ประเภทของการแสดง
 - 2.5.2 รูปแบบการคิดค้น
 - 2.5.3 ลักษณะเอกสาร

3. สร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ซึ่งมีลักษณะดังนี้

แบบสัมภาษณ์มีลักษณะเป็นข้อคำถาม ซึ่งเรียบเรียงขึ้นโดยยึดวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อนำไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งประกอบด้วย อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยในสถาบันราชภัฏภาคใต้ ศิลปินพื้นบ้านภาคใต้ ผู้เชี่ยวชาญด้านจัดการแสดงและอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยในระดับอุดมศึกษา มัธยมศึกษาและประถมศึกษา ข้อมูลทั้งหมดมี 4 ตอน แต่ละตอนประกอบด้วย

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ
- ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระบบภาษาไทยปัจจุบัน ที่พื้นบ้านภาคใต้
- ตอนที่ 3 ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลระบบภาษาไทยปัจจุบัน ที่พื้นบ้านภาคใต้
 - 3.1 วิวัฒนาการของระบบภาษาไทยปัจจุบัน ที่พื้นบ้านภาคใต้
 - 3.2 แนวคิดและองค์ประกอบของระบบภาษาไทยปัจจุบัน ที่พื้นบ้านภาคใต้
 - 3.3 แนวทางการพัฒนาระบบภาษาไทยปัจจุบัน ที่พื้นบ้านภาคใต้

การตรวจสอบเครื่องมือ

การตรวจสอบเครื่องมือ ได้ดำเนินการดังนี้

1. นำเครื่องมือแบบสำรวจเอกสารและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ

ตรวจสอบ จำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติผู้ทรงคุณวุฒิไว้ดังนี้

1.1 อาจารย์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ในสถาบันราชภัฏ ที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือ อาจารย์ 2 ระดับ 7 และมีประสบการณ์ในการสอนนาฏศิลป์ไทยไม่ต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 2 คน

1.2 อาจารย์ผู้สอนหรือผู้เกี่ยวข้องกับนาฏศิลป์ไทยในสถาบันอุดมศึกษา ที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ และมีประสบการณ์ในการสอนไม่ต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 1 คน

1.3 อาจารย์ผู้สอนด้านภาษาไทยในสถาบันราชภัฏ ที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ และมีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทย ไม่ต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 1 คน

1.4 เป็นอาจารย์ผู้สอนด้านวิจัยในสถาบันราชภัฏ ที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ และมีประสบการณ์ในการสอนไม่ต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 1 คน

2. ปรับปรุงแก้ไขแบบสำรวจเอกสารและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างตามความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

การรวมรวมข้อมูล

การรวมรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. นำแบบสำรวจเอกสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ให้อาชารย์ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ 5 แห่ง ซึ่งประกอบด้วย สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช สถาบันราชภัฏภูเก็ต สถาบันราชภัฏสงขลา สถาบันราชภัฏยะลาและสถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานีตอนแบบสำรวจเอกสาร โดยได้กำหนดขอบเขตของระบบนาฏยประดิษฐ์พื้นบ้านภาคใต้ที่ประดิษฐ์ขึ้นโดยคณะกรรมการยกร่องสืบฯ ระนำดังกล่าวได้ประดิษฐ์ขึ้นประกอบการเรียนการสอน ซึ่งผ่านการนำเสนอคณะกรรมการภาควิชาหรือโปรแกรมวิชา และได้บันทึกไว้เป็นเอกสารศิลปะนิพนธ์และวิทยานิพนธ์ หรือผลงานของคณาจารย์ที่ประดิษฐ์ขึ้น แสดงในโอกาสสำคัญ ๆ ผลงานทั้ง 2 ลักษณะ ได้นำออกแสดงต่อสาธารณะและเป็นที่ยอมรับในภาคใต้ ที่ประดิษฐ์ขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 – 2542

2. รวบรวมเอกสารศิลปะนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ หรือผลงานระบบนาฏยประดิษฐ์ รวมทั้ง เทปเพลง วีดิทัศน์ ความชอบเบ็ดเตล็ดที่ใช้ จำนวน 40 ชุด

3. นำแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งผ่านการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ สัมภาษณ์กู้มตัวอย่างความขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 สำรวจรายชื่อบุคคลที่ต้องการสัมภาษณ์

3.2 เตรียมอุปกรณ์ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ เทปบันทึกเสียง ม้วนเทป กดต้องถ่ายรูป และอุปกรณ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.3 ดำเนินการสัมภาษณ์โดยนำเสนอข้อมูลตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระบناภูยประดิษฐ์พื้นบ้านภาคใต้ และข้อมูลตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลระบนาภูยประดิษฐ์พื้นบ้านภาคใต้ ซึ่งประกอบด้วยข้อคิดเห็นเกี่ยวกับ 3.1 วิัฒนาการของระบนาภูยประดิษฐ์พื้นบ้านภาคใต้ 3.2 แนวคิดและองค์ประกอบของระบนาภูยประดิษฐ์พื้นบ้านภาคใต้ 3.3 แนวทางการพัฒนาระบนาภูยประดิษฐ์พื้นบ้านภาคใต้ สัมภาษณ์กถุ่นตัวอย่างซึ่งเป็นหัวหน้าภาควิชานาฏศิลป์หรือประธานโปรแกรมวิชานาฏศิลป์และการละคร จากสถาบันราชภัฏภาคใต้ 5 แห่งจำนวน 5 คน และนำข้อคิดเห็นตอนที่ 1, 2 และตอนที่ 3 ข้อ 3.3 แนวทางการพัฒนาระบนาภูยประดิษฐ์พื้นบ้านภาคใต้ สัมภาษณ์กถุ่นตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย อาจารย์ผู้สอนหรือผู้เกี่ยวข้องกับนาฏศิลป์ในสถาบันอุดมศึกษา นักเรียนศึกษาและประธานศึกษา จำนวน 15 คน ศิลปินพื้นบ้านภาคใต้ จำนวน 5 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการแสดง จำนวน 5 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ด้านวิัฒนาการของระบนาภูยประดิษฐ์พื้นบ้านภาคใต้ แนวคิดและองค์ประกอบของระบนาฯ รวมทั้ง แนวทางการพัฒนาระบนาภูยประดิษฐ์พื้นบ้านภาคใต้ โดยใช้ค่าสถิติร้อยละ

การเสนอผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลในส่วนค่างๆ มาตรวจสอบเพื่อวิเคราะห์ สรุปผล และเสนอผลวิจัย เป็นการนำเสนอข้อมูลในเชิงพรรณนา